

опитватъ да побѣгнатъ. Въ същото то време тии телеграфиратъ на Акифъ паша въ Одринъ и му искатъ изволение да повдигнатъ чети отъ баши-бозуци. Акифъ имъ даде изволение и имъ прати като командантинъ Рашидъ-паша, старий управитель въ Тръвна, който тогава живѣеше въ Одринъ. Благодарение на беювити, турското население се обрѣжи.

Когато се върна Азисъ-паша, видѣ, че той е, така да се рече, свободенъ отъ службата си. Гръцкий вице-консулъ г. Маталасъ, който се показваше да знае добръ всичко, што е станало, направи му бѣлѣжка за организирането на баши-бозуцки чети и за обрѣждането на цѣлото турско население. Азисъ му отговори, че той самъ не удобрява таа мѣрка, нѣ че не може да ја измѣни, защото се бои да го не подозретъ въ симпатии камъ Българети. Азисъ-паша остана оште нѣколко дни само на име мюесарифинъ, и най-послѣ се замѣсти съ Абдулъ-Хамидъ-паша (братъ на Шефкетъ-паша).

Одринский валиа, Акифъ-паша, който работеше по съизволение то, ако не по заповѣдти на Митхадъ-паша и на Хюсейнъ-Авни-паша, и който на цѣло е отговоренъ за обрѣждането на баши-бозуцти, залегна да се извини, че не е имало войска въ страната и, че Махмудъ-паша, великий везиръ се отрече да проводи, и така обрѣждането е една мѣрка отъ голѣма нужда. Нѣ това не е никакъ истина, защото ми знаемъ наздраво, че имаше войска въ Загора и въ Чърнанъ, когато на часътъ се проводи на мѣстото на вѣстанието. Ми научихми по-послѣ отъ „Леванъ-Хералдъ“ (5 май), че на 4 май единъ баталионъ отъ 500 души се проводи отъ Цариградъ и, че 4 други отдѣлениа се испроводиха на утринъта.

Съштии листъ извѣсти, че на 9 май (23 апр.) нароченъ тренъ тръгналъ отъ Одринъ за Пазарджикъ съ едно отдѣление отъ 300 редифи, че единъ другъ тренъ съ войска е тръгналъ отъ Цариградъ на 6 (24 апр.) и, че 400 каси пушки, 2200 каси припаси се проводили на 8 (26 апр.) отъ Цариградъ за Одринъ и за Пазарджикъ. Навѣрно тиа оръжиа бѣха отредени за баши-бозуцти, които напредъ не бѣха никакъ добръ обрѣжени. „Л-Хералдъ“ отъ 11 май извѣстшава, че 5 отдѣлениа отъ баши-бозуци се организирали отъ власта та въ Хаскюй и се проводили въ Пловдивъ.

(Бѣлѣжка. Съштии листъ дава оште нѣкои подробности за тиа баши-бозуци, като казова, че тии грѣмѣли врѣхъ Българети чиновници на желѣзницата.)

Съшто нѣколко войска се повика отъ Сръбский прѣдѣлъ, защото Хасанъ-паша отидѣ врѣзъ размирениа области, като идеше отъ Нишъ съ 3 баталиона пѣша войска и едно голѣмо тѣло конница.

Власта събра за таа цѣль 8,000 души прѣди да се начене походътъ врѣзъ размирениа области. И така, повигването на баши-бозуцти бѣше бесполезно и не може да се оправдае, че имало голѣмъ страхъ два три дни въ Пловдивъ и въ Пазарджикъ. Турското население не остана да се не воспольова съ оръжието, когето му се даде на 5 май. Г-нъ Маталасъ, гръцкий вице-консулъ, за когото азъ вече говорихъ по-горѣ, отиде на 5 май отъ Пловдивъ въ Пазарджикъ и видѣ, че селата, расположени на сѣверъ отъ желѣзницата бѣха вече станали плѣни, и пожаръ и между това нѣмаше въ тиа села никакво опитване за вѣстание нито дори противене. Той намѣри въ Пазарджикъ Турцти обрѣжени, нѣ твърдѣ оплашени. Кога войската почна да дохожда, тии се насърдчиха и на 7 май 400 баши-бозуци, като тръгнаха съ обикновенната рѣчь: „на Суд-